

Nordmenn til Østfronten

Med undring leser jeg tidligere frontkjemper W. Blacks innlegg i Aftenposten 23.10. Jeg trodde det var vanlig kjent at Wehrmacht klokelig sa nei takk til Quislings plan om å mobilisere fem årsklasser for å bevæpne dem til bruk på Østfronten:

Alternativet ble «Den nasjonale arbeidsinnsats». Her kan jeg bare fortelle om egen erfaring. Jeg ble meddelt innrullert og fikk tre dager senere ordre om å møte. Jeg møtte opp, og fikk beskjed om å melde meg tre timer senere for transport til tysk tjeneste i Nord-Norge.

«Mobiliseringen» omfattet fem årsklasser. De av oss som ble innkalt, gikk i henhold til Hjemmefrontens parole enten i dekning eller flyktet til Sverige.

Når forsøket på å gjennomføre denne mobilisering mislyktes så totalt, skyldtes dette i høyeste grad sprengningen av kartoteke-ner. Mer vellykket var det vel med norske øyne at vi utskrevne havnet i «statsfiendtlig virksomhet».

Så vidt jeg kan skjønne, resulterte sprengningen i at ettersøkingen etter oss ble helt ineffektiv og videre utkallelser umulig. Selv kunne jeg stort sett bevege meg fritt, selv inn i grensesonen. Men min far med samme navn fikk stadig besøk av Stapo, som ikke hadde noen data på meg og derfor lot seg avvise med at dette måtte være en misforståelse.

ASMUND ENGER, Oslo